

Sygn. akt IV CSK 797/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko A. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 456/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, uwzględniając apelację pozwanej A. Sp. z o.o. w W., zmienił w całości wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 grudnia 2012 r. i oddalił powództwo J. P. o zapłatę.

W skardze kasacyjnej opartej na podstawie naruszenia przepisów art. 65 § 1 i 2 k.c., art. 637 § 2 k.p.c. w zw. z art. 556 i 638 k.c., art. 382 w zw. z art. 391 i 328 § 2, art. 316 § 1 w zw. z art. 187 k.p.c. powódka uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania „potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, a mianowicie przepisu art. 556 Kodeksu cywilnego w związku z art. 556¹ Kodeksu cywilnego i art. 560 kodeksu cywilnego w relacji do obowiązku

znakowania urządzeń wprowadzanych do obrotu gospodarczego i oddawanych do użytkowania wynikających z implementacji dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady Europy, w tym dyrektyw określanych zbiorczym mianem „Nowego Podejścia” na tle których powstały poważne wątpliwości, poprzez udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

a) Czy urządzenie, które nie posiada oznaczenia CE (Conformite Europeenne), a co za tym idzie nie może być przedmiotem obrotu gospodarczego i nie może być oddane do użytku, a które zostało przekazane przez producenta do użytkowania jest z założenia rzeczą obarczoną wadą istotną uzasadniającą odstąpienie od umowy.

b) Czy w takiej sytuacji wystąpienie innych wad urządzenia powinno być przedmiotem ustaleń sądu, czy też ustalenia te stają się bezprzedmiotowe z uwagi na to, iż urządzenie powinno być bezwzględnie wyeliminowana z obrotu gospodarczego”.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżąca nieskutecznie powołała się na przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., nie przedstawiając właściwej, wymaganej argumentacji prawnej przekonującej o tym, że wykładnia powołanych w skardze przepisów budzi poważne wątpliwości bądź wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów. Uzasadniając wniosek, powódka postawiła określone pytanie związane z oznaczaniem produktów i samodzielnie udzieliła na

nie odpowiedzi. Co więcej, przedstawiona przez nią kwestia nie ma powiązania z podstawami skargi, w których nie powołano przepisów (ustawy ani rozporządzenia), mających stanowić podstawę badania tej kwestii.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.